

Fes el col·leccionable

'La història de la Salvació a través dels personatges bíblics'

Una proposta espiritual i cultural per a aprofundir en les Sagrades Escripures

El Museu Bíblic Tarraconense i el Departament de Mitjans de Comunicació de l'Arquebisbat, en una iniciativa conjunta, presenten un material didàctic que contribueix a transferir el coneixement de la Història Sagrada a través de quaranta personatges bíblics, des d'Adam i Eva fins als evangelistes. Aquest material, publicat a la revista *Església de Tarragona*, pretén ser d'utilitat per a creients i no creients en un intent d'apropar, una mica més, la riquesa espiritual i cultural de les Sagrades Escripures a tota la societat, una eina especialment útil per als docents i catequistes.

En cada revista es publiquen quatre personatges bíblics en format de fitxa que reproduïen fotogràficament cada figura o grup de figures —obra de l'artista Carlos Delgado Muñoz— en el seu context cronològic, amb el fons en aquarel·la —de l'artista Jordi Lluís Rovira Canyelles— i comentaris bíblics realitzats per especialistes del nostre país amb la col·laboració

del Secretariat d'Animació Bíblica de l'Arquebisbat de Tarragona i l'Associació Bíblica de Catalunya.

Cadascuna d'aquestes peces ceràmiques, realitzades en fang i d'una altura d'entre 12 i 15 cm, respon a criteris historicistes i la seva factura està marcada per un bell realisme.

La col·lecció d'aquestes fitxes, que va començar amb la revista de juliol-agost (n. 293), és possible subscriuint-se a la revista *Església de Tarragona* —a través de la següent butlleta— per un import anual de 13 euros.

Subscriu-te!
per només 13€ l'any

Església de Tarragona

Subscripció:

Envia aquest formulari per correu ordinari a la següent adreça:

Arquebisbat de Tarragona
Dpt. de Mitjans de Comunicació Social
C/ Pla de Palau 2 -43003 Tarragona

Per correu electrònic a: premsa@arqtgn.cat

FORMULARI DE SUBSCRIPCIÓ ANUAL

Nom: _____ Cognoms: _____
Adreça: _____ Codi Postal: _____
Població: _____ Telèfon: _____ e-mail: _____

Forma de pagament (Import: 13€ - Estranger:30€)

Transferència al compte 2013-3056-07-0200129065 de CatalunyaCaixa

Domiciliació bancària

Senyors, els prego que vulguin lliurar amb càrrec al meu compte/lílibreta, els rebuts presentats per la revista *Església de Tarragona* en concepte de subscripció anual.

IBAN Entitat Agència d.c Número de compte o lílibreta

Titular compte _____

Banc o Caixa _____

Adreça Oficina _____

Codi Postal _____ Població _____

Data _____

Signatura _____

Lectures

Diuenge XXV durant l'any

Lectura de la profecia d'Amós (8, 4-7)

Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el dissabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre.» El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan.»

Salm responsorial [Sl 112, 1-2.4-6.7-8 (R.: 1a i 7b)]

Us beneiré, Déu meu, dia rere dia,
lloaré per sempre el vostre nom.
El Senyor és gran. No us cansau de lloar-lo,
que la seva grandesa no té límits.

R. Lloeu el Senyor, que treu el pobre de la cendra.

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, gran en l'amor.
El Senyor és bo per a tothom,
estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Són camins de bondat els del Senyor,
les seves obres són obres d'amor.
El Senyor és a prop dels qui l'invoquen,
dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (2,1-8)

Primer de tot us recomano que feu a Déu pregàries, oracions, súpliques i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestedat. Preguar així és bo i agradable a Déu, el nostre salvador, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Hi ha un sol Déu. El mitjaner entre Déu i els homes és

Mirada endins Jordi Vila, pvre.

Economia al servei de les persones

Avui Jesús ens posa com a exemple un administrador que malversava els béns del seu amo i que l'enganyava en benefici propi. Ara que som tan sensibles davant dels afers de corrupció i d'honestedat pública, no podem dir que aquesta sigui una paràbola políticament correcta. Però Jesús posa com a exemple aquest personatge poc edificat perquè ens adonem de dues coses. En primer lloc, que els diners no són un fi sinó un mitjà. La veritable inversió de futur, la que no perdrà mai valor és la inversió en servei, en generositat, en fraternitat. I en segon lloc la paràbola ens diu que som administradors i no pas amos de les nostres riqueses. Som administradors d'allò que posseïm i hauré de retre comptes de l'ús que en fem, en primer lloc davant de la societat, i en darrer terme davant Déu.

també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes. El testimoni sobre tot això ha estat fet públic al temps apropiat, i jo n'he estat fet herald i apòstol, mestre per instruir en la fe i en la veritat els qui no són jueus. Això que dic és veritat, no menteixo. Desitjo que els homes preguin pertot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les baralles i les discussions.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (16,1-13)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus béns. Ell el cridà i li digué: "Què és això que sento dir de tu? Dóna'm comptes de la teva administració: d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns." L'administrador va pensar: "Què podré fer, ara que el meu amo em despatxa de l'administració? Per cavar, no tinc prou força; anar a captar em fa vergonya. Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdre l'administració."» I cridà un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer li digué: "Quant deus al meu amo?" Ell li contestà: "Cent bidons d'oli." Li digué: "Aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta." A un altre li digué: "I tu, quant deus?" Li contestà: "Cent sacs de blat." Li diu: "Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta."» I aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor el lloà així: «Ha estat prudent, perquè, en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum. » I jo us dic: Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi eternament a casa seva.»

»L'home que és fidel en els béns que valen poc també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor. Per això, si no fóssiu fidels en l'administració de les riqueses enganyoses, qui us confiaria les riqueses veritables? Si no fóssiu fidels en les riqueses que són d'un altre, qui us confiaria les que de dret us corresponen? Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»

full dominical

Arquebisbat de Tarragona

18 de setembre de 2016

Diuenge XXV durant l'any

www.arqtgn.cat | n. 3.471

..... als 4 vents

Donar sang

Fa anys, quan un metge treballava en un hospital de Stanford, va conèixer una nena anomenada Liz que patia una estranya malaltia. Necessitava una transfusió de sang del seu germà de 5 anys, que havia sobreviscut a la mateixa malaltia i havia desenvolupat els anticossos necessaris per a combatre-la. Van explicar la situació al nen i li van dir, animant-lo, que si donava sang a la seva germana podria salvar-la. Durant la transfusió, estava estirat en un llit al costat del de la seva germana, que es va anar recuperant. En cert moment el petit va mirar el doctor i li va preguntar amb veu tremolosa: a quina hora començaré a morir-me?

A la seva edat el nen no estava capacitat per a entendre exactament el que feia, però sí que captava —i de quina manera— que es tractava d'un acte de generositat.

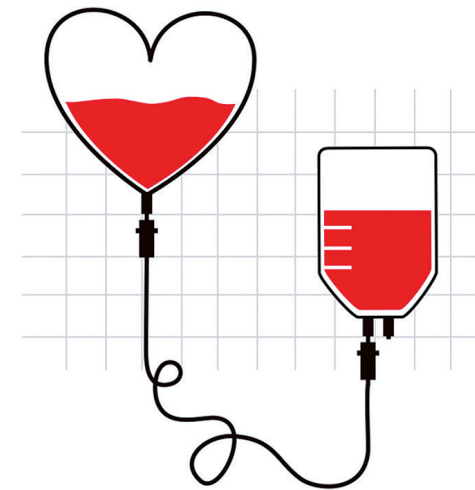
No donem la vida, però donem vida

Cada any participo personalment, i amb algun escrit o al·locució, en la campanya de donació que porta a terme el Banc de Sang. La població ha de ser conscient que no hi ha risc per a la pròpia salut, però això no treu que sigui un gest solidari de gran valor. No donem la vida, però donem vida, i aquest exercici de vasos comunicants, vasos sanguinis en aquest cas, és absolutament necessari per a salvar molts pacients.

Donem sang i al mateix temps donem temps, el necessari per acudir al Banc de Sang a fer la transfusió amb garanties. No sabrem a qui va a parar aquesta sang, però és un gest que ens converteix en «amics per sempre» d'aquella persona anònima que n'ha estat beneficiària.

DESTAQUEM...

Demà dilluns, dia 19 de setembre, s'escau el dotzè aniversari de l'ordenació episcopal i presa de possessió de Mons. Jaume Pujol Balcells com a arquebisbe metropolità de Tarragona i primat. En nom de tota l'arxidiòcesi, per molts anys!

A l'estiu baixen molt les reserves hospitalàries (un 30%), per això es fan campanyes, abans i després de vacances, per a mantenir-les, per si han de ser emprades en l'atenció de víctimes d'accidents de trànsit més abundants en l'època en la qual hi ha més desplaçaments.

A mig setembre és molt adequat destinar uns moments a aquesta acció solidària. Desitjo agrair la seva generositat a tots els donants, i de manera especial als professionals de la sanitat i persones voluntàries que la fan possible i que la preparen amb cura des de fa temps.

Només cal veure els noticiaris televisius per a comprendre la importància de comptar amb reserves suficients de sang. Quan veiem accidents greus de trànsit, violència, i terrorisme, observem l'arribada d'ambulàncies al lloc de l'esdeveniment. Inmediatament, després d'aquesta part més visible en ve una altra: les transfusions, amb la sang que els donants van oferir un dia per a salvar vides alienes.

+ Jaume Pujol

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR
i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»

PER A REFLEXIONAR

El com diu el què

És relativament fàcil fer discursos o escriure articles. Ens acostumem a debatre quin país volem, quina Església ens demana Jesucrist o quin tipus de famílies hi ha avui... Fins i tot és fàcil posar-nos d'acord en allò que volem a nivell de principis quan som de la mateixa corda. Valorem que hem d'estar units, que hem de ser solidaris, que volem ser lliures, que ens hem de respectar, etc. La diversitat legítima de cada u ens obliga a plantejar-nos com ho fem o com eduquem.

Els diferents reptes que se'ns presenten els plantejgem segons entenem la vida. Heus aquí que el papa Francesc mateix té un estil i pren unes decisions com cap altre. Sap proposar una vida interior i cercar unes respostes fins a la frontera que ens fan revisar com ho fem cada un de nosaltres.

Valorar com ha anat el curs ens enriqueix; però ens interessa més com respondre al com podem repensar les actituds i les accions concretes de cara al futur.

Ens definim no solament pel que som, sinó per com actuem, passant així de la teoria a la pràctica. Proposo observar uns quants «coms» per adonar-nos com podem ser.

Per exemple, com escoltem l'interlocutor, amb quina qualitat ho fem? O com mirem? Com parlem? Com perdonem? Com tractem els pobres? Com ens posicionem davant les diferents opcions polítiques?

Posicionar-se davant qualsevol situació significa prendre partit i per tant definir-se. Tenim doncs totes les opcions possibles i també totes les excuses que ens vulguem buscar.

A nivell personal els «coms» poden ser psicològics, físics, econòmics, culturals, espirituals... Així la malaltia, la vellesa, la mort, no trobar feina o els malestars entre famílies, les alegries o les penes, són viscuts amb serenor i amb goig o amb un neguit que ens incomoda a tots.

Un exemple més concret: l'Església. Com em posiciono? D'espectador, de missioner, de crític, d'utilitarista, d'aprenent, de col·laborador...? Ho podríem reconèixer tot veient quins sentiments es generen quan hi ha fets que ens estimulen: si el cor batega al ritme d'alegria o de pena, si més indiferent o em dol un mal fer, si creix l'alegria davant bones experiències o m'estimulen a preguntar? La definició és cosa de fets

més que de xerrameca.

Tenim un nou curs per davant i les preguntes, que són un gènere literari provocador, ens permeten agafar-ne alguna i intentar respondre a fons. I aquí les intuïcions definitives: Hem de ser misericordiosos com el Pare; hem d'estimar-nos com el mateix Crist ens estima; hem de mirar les primeres comunitats com vivien unides amb la capacitat per atraure altres persones. Déu ni do!

Pere Dalmau, pvre.

PARAULES DEL PAPA FRANCESC

la «sal» que donava gust a cada obra seva, i la «llum» que il·luminava les tenebres dels qui no tenien ni tan sols llàgrimes per a plorar la seva pobresa i sofriment.

La seva missió a les perifèries de les ciutats i a les perifèries existencials resta en els nostres dies com un testimoni eloqüent de la proximitat de Déu envers els més pobres entre els pobres. Avui lliuro aquesta emblemàtica figura de dona i de consagrada a tot el món del voluntariat: que ella sigui el vostre model de santedat. Penso, potser, que tindrem una mica de dificultat a anomenar-la santa Teresa. La seva santedat és tan propera a nosaltres, tan tendra i fecunda que espontàniament continuarem dient-li «Mare Teresa».

(Fragment de l'homilia en la canonització de la beata mare Teresa de Calcuta a Roma. Diumenge 4 de setembre de 2016)

2016 agenda**21 de setembre**

—**Liurament del títol de Fill predilecte a Mn. Josep Gil Ribas.** L'acte tindrà lloc al saló de plens de l'Ajuntament de Reus, a les 20.00 h.

23 de setembre

—**Missa pontifical de Santa Tecla** presidida pel Sr. Arquebisbe, a les 10.00 h, a la Catedral. A la tarda, a les 18.00 h, vespres solemnes a la Catedral i processó pels carrers de la Part Alta de la ciutat.

24 de setembre

—**Rosari de torxes** des de la plaça de la Pastoreta de Reus fins al santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia, a les 22.30 h.

25 de setembre

—**Missa solemne en honor a la Mare de Déu de Misericòrdia de Reus,** presidida pel Sr. Arquebisbe, a la plaça del Santuari, a les 11.00 h. En acabar hi haurà l'ofrena floral i musical al cambril de la Mare de Déu.

proposta**El Retaule de Santa Tecla**

Aquest proper dimarts, dia 20 de setembre, a les 22.30 h, la Catedral de Tarragona acollirà un any més el Retaule de Santa Tecla, una recreació coreogràfica sobre la vida, conversió i martiri de la patrona de Tarragona.

Aquest acte, interpretat per l'Esbart Santa Tecla, respon a un esperit de renovació constant en la concepció festiva de la ciutat. Aquest espectacle ha sabut trobar una via d'evolució i interpretació dels balls parlats —o senzillament balls— tradicionals. És una recreació partint de la seva «legenda àuria» i de l'esquema plàstic del retaula existent a la Catedral, obra de Pere Joan, dins un sobri i estricte sentit religiós, però

Litúrgia de la setmana**Cicle C / Litúrgia de les Hores: Semana I**

Diumenge, 18: Diumenge XXV de durant l'any [Am 8, 4-7; Salm 112, 1-2.4-6.7-8; 1Tm 2,1-8; Lc 16, 1-13, *o bé més breu*: 16, 10-13] (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 19: [Pr 3, 27-34; Salm 14, 1b i 2-3a.3bc-4ab.5; Lc 8, 16-18] *Sant Gener, bisbe i màrtir* (ML)

Dimarts, 20: Sant Andreu Kim Taegon, prevere, i Sant Pau Chong Hasang, i companys, màrtirs (MO) [Pr 21, 1-6.10-13; Salm 118, 1.27.30.34.35.44; Lc 8, 19-21]

Dimecres, 21: Sant Mateu, apòstol i evangelista (F) [Ef 4, 1-7.11-13; Salm 18, 2-3.4-5; Mt 9, 9-13 (LE/LH pròpies)]

Dijous, 22: [Eclè 1, 2-11; Salm 89, 3-4.5-6.12-13.14 i 17; Lc 9, 7-9] *Sant Maurici.* A Tarragona ciutat, I vespres de la solemnitat de Santa Tecla

Divendres, 23: Santa Tecla, Verge i Màrtir. A Tarragona ciutat (Sol), a la resta de l'arxidiòcesi (MO) [Eclè 3, 1-11; Salm 143, 1a i 2abc.3-4; Lc 9, 18-22 (LE/LH pròpies)]

Dissabte, 24: [Eclè 11, 9-12,8; Salm 89, 3-4.5-6.12-13.14 i 17; Lc 9, 43b-45] *La Mare de Déu de la Mercè* (ML) A Reus, I vespres de la solemnitat de la Mare de Déu de Misericòrdia

Diumenge, 25: Diumenge XXVI de durant l'any [Am 6, 1a.4-7; Salm 145, 7.8.9-10; 1Tm 6, 11-16; Lc 16, 19-31 (LE/LH pròpies)]
A la ciutat de Reus: La Mare de Déu de Misericòrdia (Sol)

amb un criteri estètic actual i unes arrels ben nostres. Són vint minuts d'expressió corporal autèntica, de jocs de llums, de figures humanes, de gestos intensos, de reflexió religiosa, de símbols i signes i explosió musical, un espectacle autèntic que ha esdevingut una de les peces fonamentals de la cultura catalana.

Enguany el Retaule es vesteix de gala per a celebrar el **25è aniversari.** Serà la primera vegada que la tradicional formació musical de cobla i percuació doni pas a una majestuosa versió simfònica adaptada i dirigida per Francesc Cassú i interpretada per la Furius Music Orquestra. Aquesta no serà, però, l'única novetat: abans del Retaule es podrà escoltar una recopilació de músiques reinterpretades i arranades per Francesc Cassú, músiques de la nostra festa que, amb el títol de *Les altres músiques de Santa Tecla*, ens transportaran des de l'interior de la Catedral fins als carrers i places de Tarragona. Completarà aquest petit concert de músiques prèvies al Retaule l'obra *Creadors de vida*, una peça creada per Sergi Guasch Llorach per a commemorar aquests retaules viscuts.

en un minut

—**Centenari de la coronació canònica de la Mare de Déu de la Riera.** El dia 8 de setembre, solemnitat de la Nativitat de la Mare de Déu a l'arxidiòcesi, les Borges del Camp va celebrar el centenari de la coronació canònica de la Mare de Déu de la Riera. L'església parroquial de l'Assumpció es va omplir amb motiu d'aquesta efemèride que va ser presidida pel Sr. Arquebisbe i concelebrada pel rector, Mn. Joan Àguila, entre d'altres preveres. En el transcurs d'aquesta celebració es van beneir i imposar les corones restaurades a la imatge. La vigília al vespre, el dia 7, es va baixar la imatge en processó des de l'ermita fins l'església parroquial lloc on romandrà fins el diumenge dia 16 d'octubre.

—**Festes de la Mare de Déu de la Serra de Montblanc.** Del 2 a l'11 de setembre la vila ducal de Montblanc ha celebrat les festes extraordinàries en honor a la Mare de Déu de la Serra amb motiu dels dos-cents anys de la restauració del santuari i del monestir de la Mare de Déu de la Serra després de la guerra del Francès (1816-2016). El dia 8 de setembre, festivitats de la Mare de Déu de la Serra, es va celebrar l'ofici solemne a la plaça del Santuari presidit pel Sr. Arquebisbe i concelebrat pel Sr. Plebà, Mn. Simó Gras; el capellà del Santuari, Mn. Pere Fibla i d'altres preveres de deu anys de la darrera baixada, la imatge de la Mare de Déu es va dirigir en processó fins a l'església parroquial de Santa Maria la Major on durant tota la nit es van fer torns de vetlla.

—**Episcopat.** Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona, va ser nomenat el dia 8 de setembre administrador apostòlic de la diòcesi de Mallorca. La Santa Seu va fer públic aquest nomenament degut al trasllat de Mons. Xavier Salinas a València, com a bisbe auxiliar. En el decret de nomenament de Mons. Taltavull es precisa que el Papa Francesc li concedeix els drets, facultats i missió que, segons norma del dret, competeix als Bisbes diocesans.

retalls de vida**Pela't els genolls...**

Un grup de catequesi de confirmació acompanyats pel seu mossèn arriba, en un dia d'esplai i convivència, a la parròquia on servia. Espontàniament s'enceta un diàleg sobre l'activitat missionera de l'Església interessant-se per la missió de Bibwe, a l'Àfrica. Van sortir tota mena de preguntes ben interessants i madurades, on descobries que no sols era la curiositat allò que els movia, sinó un interès sincer i qui sap si buscar una resposta per a les seves vides. Una d'elles no podia ser ni més compromesa ni més explícita:

—Mossèn, què he de fer per anar a missions?

La meua resposta va sonar una mica estranya:

—*Pela't els genolls!*

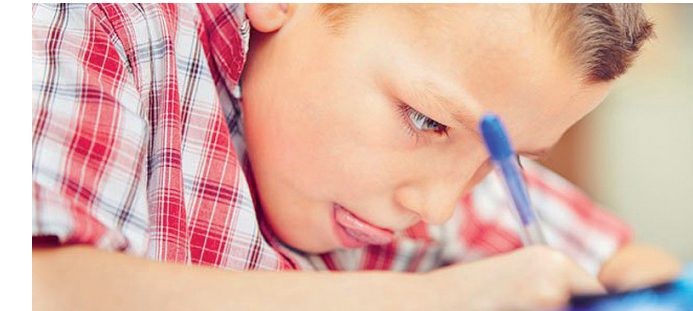
L'interrogant que mostrava la cara del noi davant un resposta sense sentit em va convidar a preguntar-li:

—Quants anys tens?

—17 —fou la resposta.

—Què fas?

—Estudio batxillerat i col·laboro a la Parròquia.

El vaig invitar a continuar i a demostrar amb la seva actitud el que era capaç de fer. Li vaig demanar que es pelés els genolls en l'aplicació a l'estudi, la fidelitat a les tasques de les quals s'havia responsabilitzat i que de mica en mica esdevingués testimoni responsable, mentre cultivés el pensament que va provocar la seva pregunta i en el seu compromís del dia a dia anés madurant el que em demanava. No en va en la vida hi ha un procés de creixement i maduració que Jesús mateix va respectar, i la vida oculta no és un temps perdut sinó de maduració i de plenitud de Déu.

L'infant creixia i s'enfortia, ple d'enteniment; i Déu li havia donat el seu favor (Lc 2,40).

Josep Pascual, pvre.